

ПРИЈАТЕЉИ, ВОЉНИ И ЧУДЕСА...

Када све чињенице посложим – ма, све ми је, брате, потаман – једино ме урнише дилема: Не знам да ли да сву наду положим у чудеса, или у ове напрасно стечене пријатеље...?!

Вратио се точак историје. Потилјак у потилјак збили редове „вољни“! Сви ко један – окачили „стројницу“ о вољно им раме – да парафразирам Шекса који је издао команду Хрватима када су '90-тих јуришали на Србе: „Хрватска стројница о хрватско раме“!

Тада смо плен били ми – шачица православних Срба на Балкану – а прокси западњака против нас – било је наше „братство и јединство“ из заједничке нам Југе! Била је то једна професионално организована удружена вежба у којој су зашли у сваки српски пропланак и кућу – рафалима их збијали у гомилу, па у колону – и утерали у скраћену Србију! То што је успут поубијано, нормално – не могу овакве „вежбе“ с бојевом муницијом без жртава! Углавном, вежба је беспрекорно одрађена! Ма, прави „пакетић“ који је у пракси све проверио – и оружје, и вољу тадашњих вољних да се види како сви ко један, здружено, делују у хајци! К'о када се организује масовка на звери када сложено наоружани ловци окруже терен, сужавају обруч, усмеравају полако на заседу, и онда – распали...!!!

Ту се на малом простору и над то мало „злоћестих“ Срба, испитало све што је неопходно за највећег непријатеља – исто православног – с тим што им је сад прокси Украјина!

А, машта, не да им ради – стић' не могу да им пројекте по'ватам! Стално истрчавају са иновацијама! Прошле године у фебруару, Велика Британија и Француска, уз подршку НАТО-а, смислили су и „Коалицију вољних“?! Ту их, уз све европске кључне земље, плус Аустралију, Канаду, Јапан и Нови Зеланд, сад има већ 37 држава! Задатак је вољно дочекати Русију на нишан – све као помажући Украјини!

Изем ти ја ону под Хитлером Осовину Рим-Берлин-Токио, при вољнима данас!

Нека, колико их је – него колико су сви они вољни – сва сило небеска?!

Ево је и несрећна Македонија вољна?! И ништа мање несрећна Црна Гора, која се сад нешто повукла – понаша се као и да јес' и да није?! Између ове две несреће – мртва је трка – не само у овоме.

Сва срећа што Србија није вољна! Само би нам још то требало у овој тихој окупацији западњака, који све као неће, па онда – 'ајде 14. јула председник Србије Александар Вучић, на Дан прославе пада Бастиље и то – у првом реду међу вољнима у Паризу! Али, каже да на састанке вољних тамо није ишао. Није ни војску водио да с вољнима маршира! Видела сам.

Е, зашто – и позив и први ред (!!) – знам само да није без неке?!

Таман се заврши Париз – па онда 'ајде већ сутрадан у Украјину код највољнијег Зеленског – на Самит Југоисточне Европе и Украјине! Е, кад сам видела да после самитовања није потписао

заједничку Декларацију, којом су опљували Русију и заклели се да ће је чврсто, вољно и јединствено држати на нишану – пао ми је камен са срца!

И следећу замку, звану полагање венаца на војничком кијевском гробљу, што је – не пијетет, него сврставање у том потуреном рату међу словенском браћом – успешно је избегао!

Париз и Кијев преживех – дође 17. јул и Вашингтон!

Томе је претходила Вучићева изјава за „Фајненшел тајмс“, 13. јула – да је Београд добио „неку врсту пријатељског упозорења“ да вероватно продужетка рада НИС-у, након истека јула, више неће бити, да коначно решење искључиво зависи од Америке и – да је енергетски сектор идеалан за америчке инвестиције?! Е, ова последња реченица – комплетно објашњава НИС?!

Потом, 17. јула, у Вашингтону, наш шеф дипломатије Марко Ђурић потписа „стратешку сарадњу“ са Америком?! У делегацији је био и тамошњи нам амбасадор Драган Шутановац, кога – према лојалности зову и ШуНАТО-вац! Ту ти се – између нас и њих – исклесаше 4 стуба стратешке сарадње: Енергетика и инфраструктура, Економија и напредне технологије, Образовање и наука и Политичка безбедност и сарадња!

Кад се из тих формулација једноставним речима извуче суштина (која иначе дословно и стоји у томе што смо потписали) – прво на шта смо се обавезали је диверсификација извора енергената, смањење зависности од руског гаса кроз пројекте течног природног гаса и нове гасне коридоре?! Браво?! Ма, само да се већ једном и са тим Русима раскрсти?!

У ову енергетику је упала и изградња хидроелектране „Ђердап 3“?! И за ово – браво?! То што је Кина у овој области неприкосновени лидер у свету и по броју, и по инсталисаној снази, и по најимпозантнијим инжењерским решењима – па шта?! Није ни 4. или 5. место (зависи како се рачуна) на којем је Америка – баш толико далеко од првог?!

Пошто смо ми испланирали и градњу нуклеарних електрана – а Америка је запела да нам их она гради – е, овде по стручности, напредној технологији и броју изграђених, апсолутно прво место у свету држи Русија! То што је ту Америка на незавидном месту, ван светског врха – па шта (?) – како ће да научи ако не добије шансу да вежба?!

Ту су и још 2 стуба „стратешке сарадње“: враћање „Фулбрајтовог“ програма и – редовно консултовање о нашој спољној политици?! У преводу – са овим првим треба покупити кајмак памети српске и одвести за Америку! А, ово друго – зар некоме треба цртати шта значи?!

Остали „стубови“ – око сарадње у вештачкој интелигенцији, испитивању Марса и – заштити српског културног наслеђа на КосМету – подједнако ми звуче озбиљно!

Морам овде да уденем једну малу дигресију – дан пре, 16. јула, у Шангају су Русија, Кина, Србија и још 26 држава (међу њима није Америка) потписале споразум о оснивању Светске организације за сарадњу у сфери вештачке интелигенције – ово је први пут, на овом нивоу, урађено за тај најбитнији ресурс 21. века!

Кад бих ја сад знала – јесмо ли ми у Вашингтон отишли голоруки или смо спаковали на пут и „црвене линије“ – не бих имала дилеме! Јер, појавити се на столици пред Америком и са њом правити стратешке договоре, а да се при томе не повуче црвена линија неодустајања од – до сада успостављених односа са Русијом и Кином – дупла је погибија! Ем, се губи поуздан, темељан, искрен и најважнији ослонац и заштита на глобалној ветрометини смене епоха, ем – везаних руку приведена Србија на тацни сервира предатору!!!

Како изгледа судбина онога који пред њих дође, што би рекли Италијани – „го као црв“ – видели смо и код нас и код других!

Можете мислити и како изгледа „часна реч“ западњака! Ја их из '90-тих знам толико – све часнија од часније! Држали су их се, ма – ни онолико колико је изговоре или напишу!

Америка је, изгледа, изиграла и све договоре које је дала Путину 2025. у Енкорицу на Аљасци! Дана нема кад не чујемо како ништа од договоренога не поштује! Шеф руске дипломатије Сергеј Лавров је пре неки дан изјавио: „Ми више нећемо веровати Западу да жели постизање решења путем преговора. Ове резерве добрих односа и наде су потпуно исцрпљене“!

Али, то што није испоштовала моћну Русију – не значи да неће нас – у овој „стратешкој сарадњи“! Што (!?) – зар се чудеса не дешавају...?!

И, да знате – нису моје наде тек тако. Колико знам – Русија и Америка немају „стратешку сарадњу“ као ми! Јер, то се – само са пријатељима ради?! Значи – Америка је нама сад пријатељ! Ма – прелепо! Радује ме! Сад ја чекам да, за почетак, наши пријатељи лепо откажу подршку шиптарским окупаторима нашега КосМета и јасно нареде: разлаз – широка вам Албанија, из које сте се увукли на туђу територију! А, шта друго од пријатеља очекивати, поготово што би то била – и једина, и цела – правда за то српско свето место!

И, када све ове чињенице, и општу одушевљеност под жмурком, посложим – све ми је, брате, потаман – једино ме урнише дилема: не знам да ли да сву наду положим у чудеса, или у ове напрасно стечене пријатеље?!